

ملا نصر الدین

№ 15. ЦІНА 12 к. МОЛЛА НАСРЕДДИНЪ

بره ۱۵ قیمتی ۱۲ پک

معارف و مدینت کوئشی

باپوش لار

شب پره کر و مصل آفتاب تغواهه دوق بزار آفتاب نکاهد.

با کونڭ ئاولى خانم لارى، نه ايله سوللۇ؟ و ئولار اوز

لى ئىضالى اوالاقارانە گل من ايمانە ئاكى ايجىم كە

پېشىمان اوپۇزىلارلا رې، بېع باتى؟! چونكە باكودىدىلە مىلە

ندرلار، بورە كۈرىندە قاسىوف بويوردو قالارىتنان سوانى دى

تەخىي اسپانىدە. چوخ آۋۇزۇر سىلۇرۇ، تەجقىن جادىش ئىشىدە، دورن

قىلى طەراندە اولا يەزدىلەر و هېچىن هەچ بىر شخص دى

دۇوار اۋاسىندا، اونلاردى هانسى كىشىل بوراقىدى مان

اوئلمادى كە. اونلار بىر ايش كۈرمەدىلە؟!

اگر قاسىوف باكولىڭ سىلەنارڭ غۇرۇشىدە يەلەن

اوپىيان ادم اوسلىدى، يىز هەچ نېمىزىز جەزدىلەك

گۈشكە قاسىوف او سوزلىرى يەلە يازىدەي: (فقط داڭ)

اولوغا خاچ بىر حال وارسە اوەد باكولىڭ سىلەنارڭ

آرواتلارى ئاسارىدە ساخالمازلايدە، كە باكودىدە ئۇرۇ

تالار مىقۇدا كىنى كىنى يىز يەنچاچ يەيا يەلىپىرلەن.

منىم ايمان حاققى، هەر گاھ شەسى اسالا يوقات حرمى

خانم دە باكودە ولسايدى، اله گاھە مەركى كەلەپەزىزى

نه نه ايله سون يازىخ باكولى مىتى خانم لار؟ اله يى

خىاله نىجە دوشۇلۇر؟ بوراسى باكودىر، مىقۇدا دە گىل

در كە. خانم لارى دە گىل، ئالىارى دەمەت ايمەلدى دە...
كېفىزىز

چەككەلىپ بى اختراملى ظاھر لىدى... الخ

بىزىم كەددە بىر ملا تاغالاق وادى ئاڭ كېھ كە

بىنە يەلە بازىلوب كە شاد عىاش ئەمانتە ئاينىڭ بای

تەخىي اسپانىدە. او كە گورە نە كەلتىت و نە اونىڭ

قىلى طەراندە اولا يەزدىلەر و هېچىن هەچ بىر شخص دى

دۇوار اۋاسىندا، اونلاردى هانسى كىشىل بوراقىدى مان

اوئلمادى كە. اونلار بىر ايش كۈرمەدىلە؟!

نەدە اونىڭ ساقالىنى چەككەلىپ بىر دەرىدى

تەقىدچى

موسىقا مسلمان اناث جمعىتىه دايىر

(يېھن نومىزىن ئاخرى)

آ كەنى! بىزىم يەخارە (ابىشىق) مجمۇعىتىك مىرىدە.

سى خانى كۈرمەدىكىز؟! يەخارە اوزى علملى معارفى،

مجمۇعىچى، مەحرە اولا اولا و آچق گەزە كەزە

باشلايدە باكونڭ ھوسنەجە و مسلمانلارڭ كېفچە ئىشىقە

قارانلىق سوزى داشماشە... مىكىز ايلە يەليدىكەر كە

مىرىدە خانم قارانلىق سوزى داشىرىدى. مىكىز سىز ايلە

يەليدىكەز كە مىرىدە خانم قارانلىق طرفدارىي ايدى؟ و الله يى

بوق، بانلىق يوقۇ. آتىجاڭ باكۇن ھوسى ايلە اقتصى ايدى يورىدى....

فېلىتۇن

مالىلارنىم
(تېقىد)

صىح ساعت اون ايدى. « افترا »

غۇرەتىكە مىرىزى اوز قاينىتىنە واقا.

اللە نەرەمىنى اوز قاينىتىنە واقا.

سى « شىدى دوشۇن! مولى بر يىت

خىزىن بر كەلەنەك اوززىنە بر وقق

سەكىنەنە كەلەنەك اوززىنە بر وقق

قاپىيە دىكەر بى يەنچە مەطلۇن بىر

مەحر كەغىنى كۆتۈرۈپ باشلايدى او.

خۇماقى، مېرىزا محمود ايسە اوتاقدان

چىخوب گىتىدى. تەقىد بى ايدى.

« كېچن ايدىلەن ئەپەن ئەپەن تەقىد بى ايدى.

تەبە بىرىيە بى مەيدار زەزمەلەر، روجىزىر

نەھەل سەرسۈن؛ صو كەھ او شەرەن بىر

تۇن خايىدە تشىپەلى، بىتون او كەنە

چەنلىرى چىقاد..... مىرىدەن بى سۈز

رەزىن باشى ئەغىزىب غۇرتىنى ئانى

كەدار، بى آز گەزىنى، اسندە، قىلى

گۇتوردى ئىستىنە بر باش مەقلە ئادى

سۇن، نە قدر باشىنە زور اوردى بى

اوچى خەصادى، بو ماڭە اوطاڭ قابو

عومامقۇن اشتەنەد ايدىوب، طۇرىق كە

گۈنەن بى اوپەرىتىا يومۇلۇلۇپ سەھى

پەقاندۇپ جەعاڭتاش باشنى قىخوب تو

لەقى كە. اوپەرىتىان ئەپەن ئەپەن تەقىد بى ايدى.

نەن اويتابلان ئەپەن ئەپەن مەنۋىنى

مەحر كەغىنى كۆتۈرۈپ باشلايدى او.

خۇماقى، مېرىزا محمود ايسە اوتاقدان

چىخوب گىتىدى. تەقىد بى ايدى.

« كېچن جەمە ئەخىمە، ئاڭ اون.

ايلىكىنەن « سائىل » جەمعىتى اوەرا آر

بو نوع مەزخانە ئەپەن ئەپەن تەقىد بى ايدى.

تەستىرى طەرفىن جەكىرىخ كەزەنەنەن

سۇنلار، اولمۇچى مجلىن خەصو كەزەنەنەن

اوپەرىتىان تازە بازىدىقى « كۆرگەن ئاكى

دەلەمە « آدلۇ اوپەرىتىسى مۇقۇم ئەنەن

باشى ئەپەن ئەپەن تەقىد بى ايدى.

چوچ بیوک مباحثه

ملا عمو، هفتین سیز چین مسلهاری حل الهمیگر.
ایسیدی سیزدن توقع ایدیر مکد سیزده اوز فکر گردی بو
اشقاده یا زد قیم احوالات باره سنده سولیمه مگر بلکه
تیزم بو. جماعت آراینده بو مباحثه ختم کلام اولو.
نون، احوالات بو قرار ایدله دیده یزیم شماخیده «امالی»
محلمینه قدمی زمانلاردان قالا بیر «امامزاده» آدلی
پیر وار، بو پیردن بو وقتکدنه قدر معجزه، و کفت
کرامت گورونب دها انتہای بو خودر. ایدیدی نججه که
ملعوم کردر بیر نججه آی بوندان قبانی تیزم میر مهدی
آقا وفات ایدوب و همان «امامزاده» مسجدنک جهاننده
دن اوپنوبدر و بو ناده هیچ بیر مسلمانک شکی اولا
پیاز که مرحوم آدادا رُگ «پیر» اولسن. ایدیدی بعض
پاره مؤمن و مقدس شخص مسجدیک جهانندن کجوب
کیدنده قالیلار معلم لیمه بورل که «فاتحه» نی فاجبه
کیمه ویرسوئل «اما مزاده» می، یا نکشک آقا میر مهدیه،
چونکه دیورلر که یوزیزی امامزاده دو ندان مرحوم
آقا داله قالیر، آقا به دوتاندا «امامزاده» دالدا قالیر. بو
ساعت شماخیده مسلمانلار آوازینده برك مباحثه وار و
«هقی بو غازمین الدن» در. بیری دیور که گرگه تباچجه
فاتحه آقا به ویریلار ویریلارون اویزی دیور که خیر اول گرگه
امامزاده ویریلارون، خالصه چوق مشکل ایشه دوشیشوک
اما «اوژون سلطان» «درزی» دیور که «ایلکی دنیا بیر
اولا بن اقلی «فاتحه» آقا به ویری ورد حکم سوکرا اماندا
دیده، بوراده ملا عمو، بن بیر شی ازو ز ایدیرم: نه اولا
ردی که الله تعالی بو مسلمان طایه سینه ایلکی طرفی
و ز یارادا ایدی که بولیه چین مسلهاردن معلم قالیابیده،
او ایشزده هامونه معلم در که بین مسلمان طایه سینه
ایلکی گوز و ایلکی قولاغ آذلین ایله بور. ایلکی طر
فی یوز اولسیدی او وعده اولورا بیدی دورت قولاغعن
و دورت گوزیز بوندان سوکرا هر بیر شی باششی
گوروب و باششی ایشیدریدیک و بو قدر بیری داکلا
مازیدلار. آخر، که ملا عمو، «بن حضرت عباس» بو
ایشه چاره یاز یوشه بو مباحثه بیزی بعض باره ایدند
قویاچ.

(امتا سنه شماخی)

آدرس: تفلین، داویدوف کوچی نمره ۲۴
آرسک: تیفلیس، داغیوسکا 24.
تهرام ایجون: تفلین ملا نصر الدین.
آجنی مسلکاره ۱۲ آلبی - ۶ مثنه
لک نخسی اداره مزد ۱۰ بق، اوز گه
آدرس دیگری خی ۳۷ دهان ۷ بقیک مازقدره.

آدرس: تفلین، داویدوف کوچی نمره ۲۴
آرسک: تیفلیس، داغیوسکا 24.
تهرام ایجون: تفلین ملا نصر الدین.
آجنی مسلکاره ۱۲ آلبی - ۶ مثنه
لک نخسی اداره مزد ۱۰ بق، اوز گه
آدرس دیگری خی ۳۷ دهان ۷ بقیک مازقدره.

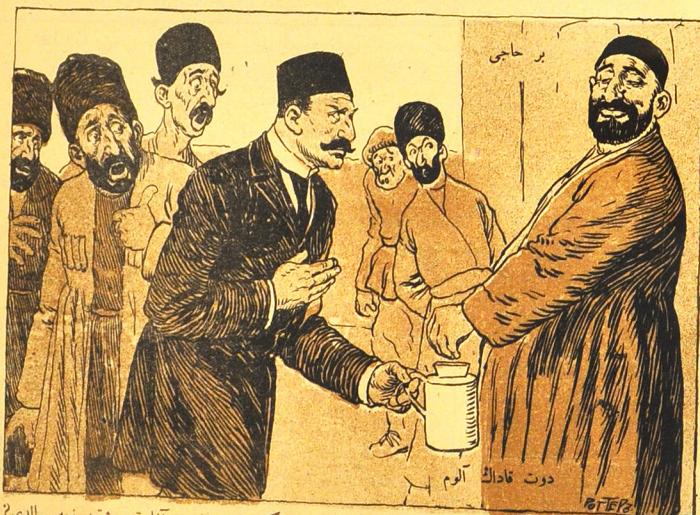
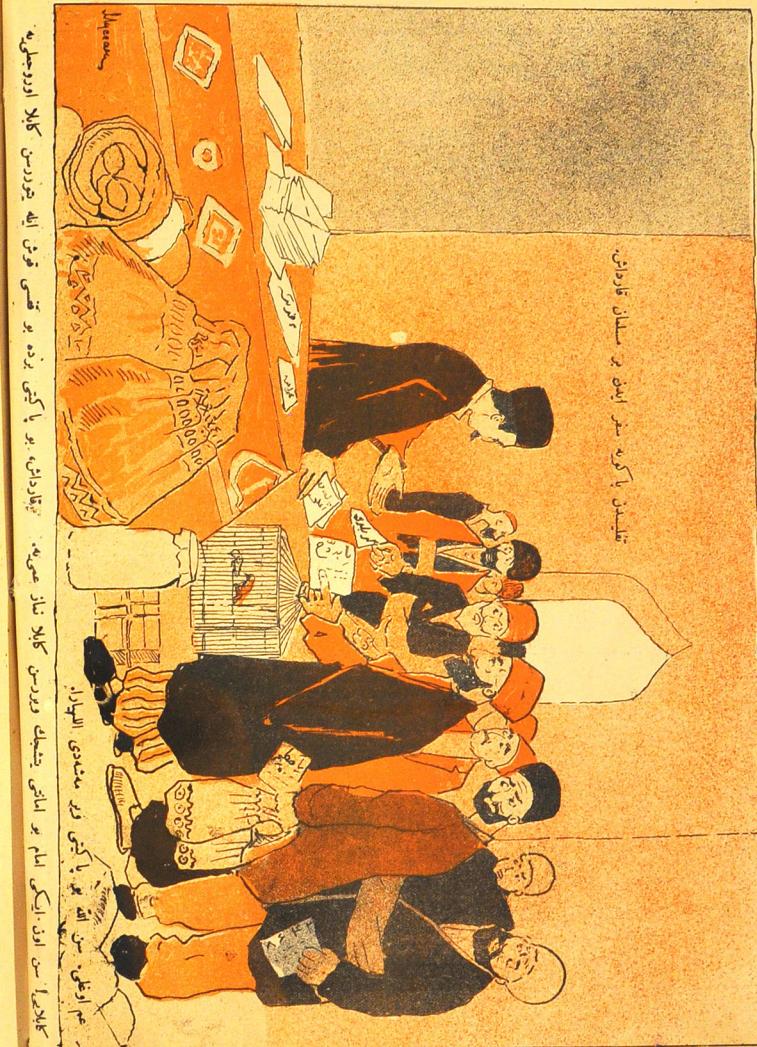
اداره دهن

محتم مشتی بارمه ز لازم بیلورک اعلان ایدک که هر
کلث آبونه سنت و قتنی قورتابویسه کرک بدل گوندروسن،
عکسی صورته اوناث ژورنالی دایاندرا جایق و هایله او
شخرازدن که مجموعه از اولاده نه گوندبلر خواهش
ایدیریک که بولاردن تزلک ایله اداره بیورسوئل، و برد
او آقالاره که بیلدر ایش ابل اداره طرفدن و کیل اولوب
ژورنال ساتوب اداره ایندیه تاک بورچی قالوبلاره تو قع
او لوئور که حسابی تمام کمال گوندروب بزی باشقه بر
و سیله اواره مراجعت اینشگه و دادر ایتسوئل.

آجی بیکا

آیا بو نه مظالم؟ بو نه مبهم؟ نه شماشی?
آیا بو نه عورت؟ بو نه تهتم؟ نه دلال?
آیا بو نه آخوند؟ بو نه ملا؟ نه لاطائل?
آیا بو نه بشتو؟ بو نه گولله؟ نه حائل?
آیا بو نه چادر؟ بو نه روبدن؟ نه حائل?
آیا بو نه خاشی؟ و یا سارقه درمی؟ گورک عورت
هر گون و بیزی بولاردن بین میں جوره رحمت
سلطه، یومو مورق، فشن، قیاماز، حدیس اذیر
خاصه د کهنه، دو گلک ایجون سینیان آلت
قromanچ یارانانده اولوب آروا دلا ره قمت
یزیزده گرگ عورت ایده ارلره خدمت
آیا بو نه ذلت؟ بو نه خفت؟ بو نه جریت?
آیا بو نه بشتو؟ بو نه گولله؟ نه حائل?
آیا بو نه شمشی؟ دالدم بو خیله
آدم الله بن خامنی دالدم بو خیله
دو شدوم ینه بیزی پیش اولان فکر محاله
ساقده دخی سالش ایدیم باشی قاله
ایندی، سویرم ایشگی تجدید مقاالت
شاعرلره بورچدر یازیناث دردینه قال

آیا بو نه چادر؟
آیا بو نه بدعت؟ بو نه کوت؟ نه شماشی?
آیا بو نه نکت؟ بو نه ذلت؟ نه تماشی?
آیا بو نه تایف؟ بو نه تصیف؟ نه رسائل?

دونم او سوزدن اگر قربادا معاشر قیزیم!
پیکه قیزیک، سکا، چوق یاراشیر آر قیزیم!
آم... نه وقتدر، ای تاکری منم ایندیدن
عوره اولم بیر پیکه، ساقلا جبر ایله من
قیمه، یازیقدر اولا قیزغون خشنه
رحم ایله قربایا اولم دیدمه کریان دده.
قالیوم آوازه خانی بریشان دده.
مکبه گوندر منی، جان سکا قوربان دده!
شاه دده، سلطان دده.
قوی اولوم انسان دده.
جاهله، انسان ده گل.
سویلهمه مدیان دده.
قانادیتک بسی تا
ایته فراوان دده.
قلب ایوی ویران دده.
ماشادی سیم قولي

رحم ایله مرمزی آتا، نازلی قیزی اسرمه?
ادینی چکمه اڑا، کو کام اولور قان، دده!
مکبه گوندر منی، جان سکا قوربان دده!
قیز نه دی، مکبه ندی، ای قیزیم آخاخلام!
بین هد گلیک که: چوده، ارنی سارخلام!
گوزلریکی اوشه هیچ، اغلامه، دیرنالخلام!
ایته گلک اولانز سکا هیچ میز قیزیم!
پیکه قیزیک، سکا چوق یاراشیر آر قیزیم!
قوشونیمه، آناه: «بنیاه» تیر کشکرک
درس اوخوسون اولاسین تایی ادبیزراڭ
یلمیسین آنچاق، الف-بی یتجدر دخترک
قالس اولونجه ایله، جاهله، نادان دده?
مکبه گوندر منی، جان سکا قوربان دده!
ک سیکنی، تاحف، آغزی پیکه هیوه ره
اوخاری ویردک منی، آخریده کشیده
آگلار، دیدین ویرشم سون، منهشیده قبیده

سون، هانی مشهور خوانده قاریاغدی
اوغلندن دوتش منم کی زنگوله
اورا ییل؟ سوز يوخ بازناندا سن انصا.
فی آراده گوره چکسن، من هیچ
وعدد دیم منی تعزیز ایت؛ یله
توقع بکا اینچ اسکو کلک گتو.
روب من شانه توخونار؛ برد میرزا
 محمود، من بور در ایل در مندن الی
مناطق بورج آلوسان اونی نه وقت
ویره چکن؟ من ایله اوندان اوتری
بوروانه گلشم؛ توقم اندروم صباح
هر نوع اوله او بولی دوزلدوب
ویره، چونکه چون برك واجب در.
میرزا محمود سوز ویردیکه بر
 نوع تاپو دوزلسون و زنجیلکی
 قالخوب او کال و بورود، دیدی:
(گه اولادچ)
جران على

مدیر و باش مجری: حبیل محمد قلی زاده
علیقایی بخوف

بر خورده اوزاندوم بوریور اگن گورک.
زنجیلکی اگلوب، بیوزنی
اسکوک ایامش اولان، سنی چولو.
میرزا محموده دوتوب سلامه ایله
دوزندهن پیش حالنه سلامه، اگر
ایستورسن باشث سلامت اولسون
بکا دولاشا.
میرزا محمود سوز ویردیکه قو.
صیعدن ایاروب ادارمه ویره چکم.
زنجیلکی دیدی:

ایله اوزاندوم بیزمه ایله ایله
دو راقانویه دا بجا در وقیعه دیک تعر.
میرزا محمود، سون غزنه ایله
دوره ایشون، ور نوع اوناڭ ده الند
فوره تاروب، گلدى ایوه، بخللی چاربا
منی سو گەچکن باتیریف ایده چکن
یېڭىچ اوسته؛ هر قدر ایلدى گۈفعە
بۈخى گىشىدی؛ بى جالدە گۈردى
قاپۇنى دو گورل؛ میرزا محمود مەمۇدۇق قو.
دیدی:

— بیورور کیسین؟
قابو آچلوب عورت روانى ایفا ایدن
زنجیلکی داخل اولدى.
— سلام علیکم، میرزا دیهس
باتشیشەستى نا راحت ایدیم?
— بوخ، بوخ یاتاشىشم، ایله
نهاردن سو گرا منی کاتا باشمىشى،

آی ایشىچ دیدمه، سو گلگى دلب قیزیم!
بللى، آغوشىك، تىللە عنبر قیزیم!
مکبە قویام سنی، سینەسى مرم قیزیم!
ملا وملی اینجىدە، صحبتى شەر قیزیم!
پیکه قیزیک، سکا چوق یاراشیر آر قیزیم!
واه... بو نه سوزدرا آتا! پیچەر اوران باشلا
آنچارم چون منم، بوق مەل سکىز ياشىم
وار، ایکى ایولىلى، يرمى ياشار قارداشىم
من هاره سویله هار، از کىبى حوان دده!
مکبه گوندر منی، جان سکا قوربان دده!

مکتب این دوت، اگر ایستەميرسین منی
مکتبه گوندرمەم، نازلی قیزیم، من سنی
قوی چاغىرم ملان، تا اوخوسون صىھىنى
ایچى سالوپىر بوجون، مەشدى قیزیم!
پیکه قیزیک سکا، چوق یاراشیر آر قیزیم!
اوی، اوی اماندر دده، گىتىرۇم من ارە
ویرەسە سىن ئەن، منى سىن مەشىدە قىرىه

حقیقت سن دوغىردان سەفيه شاخلى ايش سن يوخى
بوردا نه بير چېن مىلە وار كە شاخلى لار تاک عاقلى
فراستى جياعات اوئلە خەنەنە مەطلۇ قالسونار.
قوى امازماز جاھطە گىرلە يېشىج باشلا
سوئر (هول) كىسي فرلانا فاتىخ اوخوماتى، اوئدا
دلالدى او بىز كوارلارڭ هىچ بىرسە اولان كە زىن
ادىپ چاڭ اولىون..

اشعا

قىي و دەددەسى
آى مەكَا دىنادە تىك بىرچە نىڭھان دده!
هم ئانىلە، مە منى، جىمىزە جان دده!
ينغادى، ساقالىي قىب قىزىمىز مرجان دده!
كۆچەنڭ آغ ساقالىي، كەندىلە خان دده!
مکبە گوندر منی، جان سکا قوربان دده!

فېليه تۈن

مارالالايم
(تىقىد)
مېرىزا محمود اورادن چىغۇر گىدر.
كىن، يولى خىر گوشۇۋ دەست گلدى.
— سلام عليكم!
— عىلىكىلەم،
— مېرىزا، هارا يىل سەرغەنە گيدو.
رسن؟
— گيدورم ايوه نهار ايدم
— سى نۇلەسەن بچوخ يىشى
الله كېپىس؛ دوز بورابىن بىر دەن
گىدەچىقۇر رىستەران، دوز بورابىن بىر
نېھ دانه وۇدقى وەرچەنگىم دالىچە لەن.
تلى بى نهار هر بىر لوازماتىھە دونىكى
تىزىت بارەستەنە هەل كە بى شى ياز
قابو سىنە دوروب؛ مېرىزا محمودى گو.
مېسىن؟

رېن تىك بىر بىلە قاباقە، دىدىي؛ «من اىلە
ستى گورەم، اىستورىم؛ اوپېرتا بىد
رەسەنە چەزىيە بىر شى وىرسىن ياي بوخ؟»
مېرىزا محمود گە بى آز دورو.
خوب دىدىي
— خىر، هە بىر شى وىرمەمەش، بى
گىچە بازوب، ساچ ورەجىك، بى
نەكە صباح شەنەر خىر گوشۇۋ
تاسىكە بى انتىخ يۇخدۇر،
قۇدورقانۇف مېرىزا مەمۇدۇق قو.
لەنن باپشۇپ دىدىي:
مېرىزا محمود، منى هە كىن تا.
نوماسە، سى يېشى تائىرسىن؛ بىڭا
قۇدورقانۇف دىرلە، من سىڭ اوز
گۈزىيڭ قابانىد بى بالا جاپۇزى اشتە
رېزىسۇر (چوچۇنۇزۇزۇف)، بى اىلە سىللە
دۇنۇز دوروم كە يارىم ساعت اور گى
اوژىنە گىلدى. منى يېشى تا؛ آن